

KŘEPICKÝ ZPRAVODAJ

Obecní úřad Křepice | číslo 2-2014

LÉTO 2014

Úvodník

Naše obec recyklací starých spotřebičů výrazně přispěla k ochraně životního prostředí.

Loni občané odevzdali k recyklaci 84 televizí, 34 monitorů a 532 kg drobného elektrika.

Občané naší obce již několik let zodpovědně třídí elektroodpad. Nyní můžeme přesně vyčíslit kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci ušetřili životnímu prostředí. Víme také, o kolik jsme snížili produkci skleníkových plynů nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která pro nás zajišťuje sběr a recyklaci vytríděných elektrozařízení. Naše obec získala certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o významu sběru drobných spotřebičů.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Zpětný odběr a recyklace např. stovky telefonů uspoří tolik energie, kolik spotřebuje moderní úsporná lednice za více než 4,3 roku provozu. Díky recyklaci jednoho notebooku dojde ke snížení spotřeby ropy, na kterou osobní automobil ujede téměř 100 kilometrů, nebo dojde k úspoře 392 litrů pitné vody. Stejně množství je například spotřebováno při 30 cyklech myčky nádobí.

„Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vytrídili 84 televizí, 34 monitorů a 532,00 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 30,78 MWh elektřiny, 1262,92 litrů ropy, 141,69 m³ vody a 1,42 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 7,16 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 27,72 tun“.

Když si uvědomíme, že například osobní automobil vyprodukuje za rok provozu 2 tuny skleníkových plynů a jedna čtyřčlenná domácnost průměrně ročně spotřebuje 2,2 MWh elektrické energie, jsou to impozantní čísla. Proto si všichni, kteří zodpovědně třídí a přispívají tak k ochraně životního prostředí, zaslouží obrovský dík.

František Hlaváček

Motýlková školička

Děti v naší škole jsou zas o rok starší. Uteklo to jako voda a školní rok 2013 – 2014 končí. Z předškoláků budou

školáci a malé děti už nejsou úplně malé, rostou a dokážou zvládnout vše, co pro ně paní učitelky připraví.

Někteří předškoláci se v březnu a dubnu účastnili edukativních skupinek, kde se intenzivně připravovali na vstup do ZŠ. Velké děti navštívily ekocentrum Trkmanka, kde pro ně byl připraven program Cesta chleba na náš stůl. Celá Mateřská škola se vydala na divadelní představení Broučci do divadla Radost v Brně. Další divadlo za námi přijelo do MŠ s pohádkou Hody, hody doprovodu. Pro rodiče a děti jsme připravili velkonoční dílničky a mnohé šikovné ruce vytvořily spoustu zajímavých věcí. Svátek maminek jsme oslavili v mateřské škole a třída Skřítků měla vystoupení pro maminky v kulturním sále. 19. května jsme se vydali na celodenní výlet. Velké děti jely na pohádku do planetária v Brně a po pohádce se vydali do Lamacentra, kde se blíže seznámily s lamami a jejich kožíškem. Malé děti jeli do ZOO koutku a DINO parku ve Vyškově. Žádný dinosaurus nás nesnědl a tak jsme se šťastně všichni vrátili domů. Květen jsme ukončili Pohádkovou cestou pro rodiče a děti. Červen je poslední měsíc v tomto školním roce. Navštívil nás pan fotograf a udělal nám společné třídní

fotky. Přijeli k nám strejdové z dopravního odboru Města Hustopeče a povídali si s námi o bezpečnosti chodců a cyklistů na silnici. Beseda byla zajímavá, úsměvná a děti navodila ke hře na dopravu s velkými dopravními značkami umístěnými kolem koloběžkové dráhy na dvorku. Poslední akce, která nás čeká, je rozloučení s předškoláky. Každý z nich dostane vysvědčení, šerpu, aby bylo poznat, že už je školák. Zapíváme si u táborového ohně, odvahu si vyzkouší velké děti při spaní v MŠ. A na závěr si všichni společně zatancujeme s Divadlem Koráb v pořadu Rozloučení s předškoláky.

Školní rok končí a já bych chtěla poděkovat všem zaměstnancům školy za kvalitní práci, kterou každý den vykonávali. Zaměstnancům obce děkuji za pomoc při řešení různých problémů a nedostatků, dále za finanční pomoc, která je pro nás velmi důležitá.

Všem dětem přeji krásné prázdniny plné sluníčka a smíchu. Dospělým krásnou, pohodovou dovolenou.

Prázdninový provoz v MŠ pro přihlášené děti začíná 30.6.2014 a končí 25.7.2014.

Kelblova Jana

Z naší žluté školičky

Venku svítí sluníčko a láká nás ven. Je příjemné teplo, už abychom se mohli koupat v bazénu. Pochutnáváme si na čerstvých jahůdkách. Teplo, slunce, pohoda. Léto. Pomalu, ale jistě je tu. Jen tak lenořit v trávě nebo si zajet na kole k rybníku. Zastavit se, nechat všechny úkoly a po-

vinnosti za hlavou. Něco dobrého si ugrilovat a pak si zahrát s dětmi hru. Ještě pár dnů a bude to možné. Budou tu prázdniny a dovolená, plné slunce, koupání a her. Více času na sebe i na děti. Všichni je nedočkavě vyhlížíme.

Než se ale vnoříme do letní pohody, pojďme si ještě připomenout, co se dělo v naší žluté školičce během posledních pár měsíců.

Jednou z důležitých akcí byla soutěž Sapere. Pro tako-

vou malou školu je obrovský úspěch, když 3 naši žáci (Kristýna Nevídalová, Vojtěch Rabovský a František Procházka) zvítězí z celé naší republiky! Jednou z několika odměn byla účast na televizním vysílání. Sice krátce, ale být v televizi, to je přece něco! Živé vysílání pořadu Dobré ráno proběhlo v pátek 9.5. a ve videoarchivu České televize na internetu se můžete na naše borce podívat.

Mezi další nedávné úspěchy našich šikovných žáků patří 2. místo pro Františka Procházku v okresním kole Celostátní přehlídky dětských recitátorů v Břeclavi. Nejen dobří recitátoři, ale i výborní zpěváci patří ke Křepicím. V Nikolčicích se na soutěži Nikolčická lyra umístili tito žáci: Nikolka Heřmanová 3. místo, Vojtěch Rabovský 2. místo ve vícehlase, a náš skvělý zpěvák Daniel Brychta se umístil dokonce třikrát – 1. místo ve své kategorii, 2. místo ve vícehlase a stal se také absolutním vítězem. To vše dokázal se svým hlasem a s písní Cesta od slávka Tomáše Kluse. Možná, že i z Daniela bude jednou slávik, kdo ví. Potěšilo nás také první místo v soutěži psaní, které získala Tereza Slováková.

Tuto soutěž vyhlásila Základní škola Šitbořice a zúčastnilo se jí 7 škol z našeho okolí.

Mezi žáky jsou ale i šikovní sportovci. Ve vybíjené v Nikolčicích vybojovali naši páťáci 3. místo. Úspěchy jsme slavili tradičně i v dopravní soutěži v Hustopečích. Okrskového kola se zúčastnilo 16 smíšených družstev z 11 škol z Hustopečí a okolí. Týmy soutěžily ve čtyřech disciplínách – vyzkoušely si jízdu na dopravním hřišti, projet

musely i překážkovou dráhu. Děti prokázaly znalosti pravidel silničního provozu i zdravotní. Náš tým ve složení Barbora Němečková, Tereza Slováková, Adam Jeřábek a Daniel Brychta vybojoval ve své kategorii 1. místo! V okresním kole pak obsadili 3. místo.

Končí další školní rok. Z prvňáků už jsou zkušenější školáci. Myslím, že si můžu dovést říci, že škola je baví a chodí do ní rádi. Naučili se číst, psát, počítat a spoustu dalších důležitých informací. To také ukázali všem rodičům na Slavnosti slabikáře v knihovně, kde byli také pasováni na čtenáře.

Dostali svůj první čtenářský průkaz, který všichni hned využili a půjčili si nejednu knihu. Ale škola nejsou jen vědomosti. Nejen prvňáci, ale všichni žáci se zdokonalili v tom, být dobrým kamarádem, pomoci druhým, poradit si navzájem, zkrátka být dobrým člověkem. Protože nestačí, když je člověk chytrý, měl by být především moudrý.

Konec školního roku je významný nejen pro prvňáky, kteří zvládli svůj 1. školní rok, ale také pro pátáky. Ti se s naší školou rozloučí a budou pokračovat ve svém vzdělávání na jiných školách.

Prožili jsme s nimi spoustu různých zážitků, veselých i méně veselých. Vzpomínat ale budeme s láskou na ty veselé chvíle, a jistě ukápnou při loučení i slzičky. Přejeme vám, milí pátáci, ať se vám v životě daří, ať je vaše srdíčko plné lásky, ať z vás vyrostou ti dobří lidé, které jsme se snažili ve vás podpořit.

Školní rok zakončíme výletem, letos jsme

vybrali Punkevní jeskyni v Moravském krasu. A pak už hurá na prázdniny! Kéž si je všichni užijí co nejlépe.

Lenka Horáková

Školní rok proběhl v pohodě nejen díky pilné práci všech zaměstnanců školy, ale i díky podpoře obecního úřadu. Děkujeme a přejeme krásné léto.

Marcela Fialová

Včelařský kroužek—děti učí děti

paní učitelky krátké divadelní představení a výukový program o životě a důležitosti včel. Kroužek funguje ve škole už druhým rokem a je o něho ze strany dětí velký zájem. Zatímco v prvním roce se museli mladí včelaři sami mnoho naučit, druhý rok své poznatky a zkušenosti předávali dál. Seznámili své kamarády také s pomůckami, které každý včelař potřebuje a srozumitelně vysvětlili k čemu slouží. Dokázali přitom i odpovídat na zvědavé otázky spolužáků. Vyzkoušeli si tak na vlastní kůži učitelskou práci. Všechny aktivity, které si připravili, byly hravé, ale současně se při nich ostatní děti mohly mnoho naučit. Všichni si to užili.

Celá akce se skutečně vydařila a už nyní malí včelaři přemýšlí, co si připraví příště.

Soňa Procházková

Dubnového svátku „Dne Země“ využily děti z včelařského kroužku a připravily si pro své spolužáky a

Všechny zdraví maminky z Klubíčka!

Konečně jsme se dočkali krásných slunečních dnů a žel plánek s trasou cesty a mohlo se vyrazit!

Cestou děti procházely 12 různých stano-
višť (Muchomůrky, Myslivci, Víla, Manka,
Vodník a Bludička, Bob a Bobek, Ježibaba,
Čerti, Shrek a Fiona, Pat a Mat, Bílá paní a
Rytíř, Hasiči), kde na ně čekaly úkoly, ně-
kdy těžší jindy lehčí. Za splněný úkol do-
stal každý od pohádkové postavičky za-
slouženou odměnu.

Po splnění všech úkolů na děti čekala ješ-
tě jedna odměna, protože cesta byla dlou-
há a náročná, každý dostal opečený špe-
káček a limonádu.

Na tvářích dětí i rodičů zářil úsměv a tak si
myslíme, že se tato akce podařila na vý-
bornou. Děkujeme všem za pomoc a OÚ

my jsme mohli slavit Pálení čarodějnic. Jako kaž-
dý rok se Pálení uspořádalo za budovou pošty.
Obec nám byla nápomocna se sháněním dřeva a
stavěním vatry. Ještě se dala dohromady trampolína a začalo se... Letos jsme Pálení pojali sportov-
ně – běh v sedmimílových botách, hod do komí-
na, foukání pavouků. A jako třešnička na dortu –
vyhlášení nejkrásnější čarodějnice.

Další akcí byl Den dětí. A jak se slavilo
v Křepicích? Ve spolupráci se školkou jsme se
rozhodli, že tentokrát Den dětí bude úplně jiný.

Po chladivém konci týdne se Křepice v sobotu
ráno probudily do krásného slunečného dne a
tak nic nepřekazilo plánovanou oslavu Dne dětí.

Mateřská školka, MC Klubíčko, SDH a Myslivecké sdru-
žení pro děti připravili „Dlouhou pohádkovou cestu“ ko-
lem Křepic.

Děti doprovázeny rodiči startovaly u Obecního úřadu,
kde je očekávali kašpárce a princezna. Každý od nich obdr-

za finanční podporu.

Ještě nás čeká rozlučkový táborák a HURÁ PRÁZDNI-
NY.

Přejeme všem nádherné prožití letních měsíců, v očích
hodně optimismu a pozitivní energie.

Maminky

PODĚKOVÁNÍ

Dne 31.5.2014 – sobota – proběhla v obci akce Pohádková cesta pořádaná ke Dni dětí.

Při organizaci a realizaci akce pomáhali členové Mateřského centra Klubíčko, členové Hasičského dobrovolného sboru Křepice, zaměstnanci MŠ Křepice a zástupci Mysliveckého sdružení Křepice. Všem děkuji za pomoc při akci a při vytvá-
ření krásných pohádkových postav. Obci Křepice děkuji za příspěvek 5 000 Kč na občerstvení a ceny pro děti. Všem dal-
ším sponzorům děkuji za ceny pro děti. Poděkování také patří panu Hanákovi a Hlaváčkově za grilování špekáčků pro
děti a ušlé rodiče. TJ Sokolu Křepice děkuji za zapůjčení některých prostor v kabinách.

Kelblová Jana

TJ Sokol Křepice

Fotbalovou sezónu 2013 – 2014 ukončily poslední zápasy, které byly sehrány v neděli 15. června. Oběma mužstvům se podařilo v jarní části soutěže pouze třikrát zvítězit. V důsledku toho si oproti podzimu o dvě příčky pohoršila. Áčko se propadlo z devátého místa na jedenácté a béčko ze čtvrtého na šesté.

I když optimistický nástup A mužstva naznačoval, že bychom se mohli pohybovat v klidném středu tabulky, následující série proher nás srazila k jejímu dnu. V úvodním měření sil jarní části sezóny jsme uhráli cenou remízu 2:2 v Kosticích. Ještě lépe se nám dařilo v Březí, odkud jsme si odváželi plný bodový zisk za těsné vítězství 4:3. Prokletím se nám však staly domácí zápasy. Jako první jsme uvítali na našem hřišti hráče béčka z Novosedel. V průběhu střetnutí jsme tahali za kratší konec a stále dotahovali náskok soupeře. Za stavu 2:2 to chvíli vypadalo, že by to tak i mohlo zůstat. Rychlé protiútoky hostů však dělaly naší obraně velké problémy a po jednom z nich se rozvlnila naše síť. Po domácí prohře 2:3 nás čekal mnohem větší brankový příděl v Charvatské Nové Vsi. Na pět branek domácích jsme dokázali odpovědět pouze jednou. Ve dvacátém kole k nám zavítali fotbalisté Hustopečí. Nejslabší mužstvo tabulky jsme nakonec přehráli 2:1, ale kdo by si pomyslel, že to bylo první a zároveň poslední vítězství na křepickém hřišti. Následovalo vyrovnané utkání na Vrbici, ve kterém jsme si zasloužili alespoň remizovat. Bohužel jediná trefa, která skončila v naší svatyni, nás připravila nejen o body, ale také odstartovala sérii proher. V souboji s Hlohovcem nám nepomohlo ani domácí prostředí a lídru soutěže jsme podlehl 0:4. Stejným poměrem 1:5 jako v Charvatské Nové Vsi nás vyprovodili i ve Velkých Bílovicích. Na domácí půdě jsme podlehl 1:2 i papírově slabšímu Drnholci. Vysvobození přišlo až v derby s Nikolčicemi. Šťastným vítězstvím 2:1 jsme se odpoutali od sestupových příček a udrželi v Okresním přeboru. Příbice byly posledním družstvem, které završilo naši špatnou domácí bilanci. Příbickým se podařilo snad všechno do čeho kopli a největší debakl jarní části 1:6 byl na světě.

Naopak béčko dotahovalo v domácích zápasech ztráty z venku. A rozhodně bylo co dohánět. Vždyť v Šitbořicích se brankový příděl zastavil za stavu 0:5. Ve Starovicích to bylo dokonce o branku více 0:6. Ani v prvním domácím střetnutí to s námi nevypadalo příliš dobře, když jsme již v prvním poločase prohrávali s Kobylím 0:3. Po změně stran a za pomoci silného větru se však našim borcům podařilo srovnat na konečných 3:3. Nedařilo se nám ani v Kurdějově. Měli jsme několik dobrých příležitostí, ale využili jsme pouze jednou. Proti třem trefám domácích to však bylo velmi málo. Na křepickém hřišti nás také dost potrápil poslední tým tabulky Zaječí „B“. Remíza 3:3, nebyl zrovna výsledek, který jsme si přáli. Naproti tomu

v Šakvicích se potvrdily naše obavy. Šakvičtí výhrou 4:0 udělali další krok na cestě k celkovému vítězství v soutěži. Beze sporu nejlepší výkon jsme podali před křepickými fanoušky v derby s béčkem Velkých Němčic. V průběhu celého střetnutí jsme soupeře přehrávali a dokázali to vyjádřit i brankami. Vedli jsme 2:0 a poté 3:1. Němčičtí stačili jen upravit výsledek na pro ně přijatelnější 3:2. Dobře jsme začali v Němčičkách. Po půlhodině hry jsme vyhrávali 2:0 a kdoví jak by to dopadlo, kdyby přijel delegovaný sudí. Bohužel nestalo se tak a rozhodovat musel „rozhodčí z lidu“. Navíc jsme kvůli zranění nastupovali do druhého poločasu pouze v deseti. Domácí rozhodčí samozřejmě začal podporovat svůj tým a někteří naši hráči měli co dělat, aby udrželi nervy na uzdě. Nakonec se podařilo domácím otočit výsledek ve svůj prospěch na 4:2. Morálními vítězi jsme však byly my. Bodovou ztrátu se nám podařilo trochu dohnat v posledních dvou utkáních na křepickém kolbišti. V nich jsme porazili jak Diváky 4:3, tak i Horní Bojanovice 3:1.

Mnohem lépe než dospělým se dařilo v krajské soutěži dorostencům. Ti v jarní části dokázali uhájit druhou příčku z podzimu. Podlehli pouze dvakrát na půdě soupeře. V Tasovicích 1:3 a v Dobšicích 1:2. Remizovali také dvakrát a to v Únanově 2:2 a doma s Miroslaví 1:1. Na němčickém hřišti se nejvíce vytáhli proti Prosiměřicím 4:0 a jako jedni z mála porazili i vedoucí tým tabulky Blížkovice 5:2.

Konečné postavení našich družstev pro sezónu 2013 -14

11. A mužstvo	24	8	4	12	40 : 58	28 bodů
6. B mužstvo	20	8	4	8	48 : 58	28 bodů
2. dorost	26	17	5	4	67 : 30	56 bodů

Výbor TJ děkuje všem organizátorům i stárkům, kteří se podíleli na zdárném průběhu „Májové zábavy“. Kvůli vydatnému dešti a zimě jsme museli přemístit konání zábavy do kulturního sálu. Přesto se domníváme, že se tato akce vydařila.

Na závěr sezóny výbor TJ děkuje všem hráčům za reprezentaci obce a fotbalovým příznivcům za podporu našich sportovců.

Za výbor TJ Ing. Jindřich Otřísál

Oddíl stolního tenisu

V dubnu skončila sezóna stolním tenistům. Nejlépe si v sezóně vedlo A družstvo v sestavě Vítek, Pokorný, Zástěra, Maška Roman a Marada. Krajskou soutěž si ale vyzkoušeli i hráči Běčka. Ve druhé polovině sezóny A družstvo v domácím prostředí neztratilo ani bod. Prohrálo pouze třikrát venku, a to se suverénním družstvem Holásek, které krajskou soutěž vyhrálo bez porážky, další utkání hráči prohráli v Silůvkách a v Rebešovicích. V konečné tabulce Áčko skončilo na třetím místě se 13 výhrami, 3 remízami a šesti porážkami. Nejlepším hráčem družstva byl Vladimír Vítek, který byl spolu s Radkem Pokorným hlavním tahounem. V konečné tabulce jednotlivců krajské soutěže skončil Vítek na 4. místě, Pokorný na 9., Zástěra na 26., Maška Roman na 32. a Marada Tomáš na 38. místě.

Dobře si vedlo v okresním přeboru i Běčko, jenž nako-

nec uhájilo sedmé místo v tabulce. Nejlepším hráčem byl Maška Květoš 26., Sedláček 28., Kolář 39. a Papež Radek 42.

Také C družstvo v OP III. odehrálo dobrou sezónu. V sestavě Novotný Pavel, Strouhal Jiří, Rubeš Jakub, Zach Tomáš, Papež Jan. Družstvo obhájilo páté místo z minulé sezóny. Nejlepším hráčem Céčka byl opět Novotný Pavel, jenž v tabulce jednotlivců skončil na 5. místě.

Svoji první soutěžní sezónu odehrálo i D družstvo mladých hráčů. V sestavě Gojdič Bronislav, Lang Jiří, Strouhal Václav a Kotačka Michal odehráli většinu utkání druhé poloviny. Celkově družstvo skončilo na předposledním místě tabulky, ale hráči ukázali, že se budou zlepšit, vždyť v první polovině vyhráli pouze s poslední Břeclaví a ve druhé už vyhráli dvakrát a třikrát remizovali.

Za oddíl stolního tenisu Jan Papež

Toulavé boty 18

Pobyt v Íránu - pokračování

Přijel jsem do Tabrizu na severozápadě Íránu. Nechtělo se mi dávat dolary za taxi, tak jsem se zeptal řidiče, jak se pěšky dostanu na ulici, kde měl být nízkonákladový hotel. Nakreslil mi, že rovně a na čtvrtém kruhovém objezdu doleva. Na papírku to vypadalo kousek, ale bylo to asi 5 km a s těžkým batohem. Nakonec jsem byl rád, že ho můžu odložit v hotelu. Hotel stál asi 5 dolarů. Vyrázil jsem nalehko do ulic. Byl tam takový provoz, že řidiči semaforů ignorovali a udělali čtyřproudový křížový zip na křižovatce. Najednou ze všech stran vjížděli do křižovatky a postupně vyjížděli a fungovalo to. Chvilku jsem na ten systém hleděl. Semaforů střídaly barvy a nikdo je nerespektoval, fungovala tam harmonie aut a chodců.

Na chodníku prodával kluk knihy. Hned se mě ujal a pozval mě domů k rodině, až večer sbalí knihy. Uměl dobře anglicky a prý prodejem knih vydělá denně asi 100 dolarů a užívá rodinu a ještě staví čtyřpatrový dům. Vzal mě tam se podívat. Jeho otec nás přivítal s lopatou v ruce a vzal mě do čtvrtého patra a na střešní terasu. Dva zedníci tam natahovali omítku, měli maltu v míse v jaké se u nás dělá těsto a rukama v rukavicích ji nabírali a natahovali na zeď. Vodní váhu zde asi neznají, cihly byly jak vlny nahoru a dolu, tady se roviny a hrany neřeší a omítky vše skryje. Vzal mě pak domů do rodiny. Byla tam jeho pětiletá dcera, manželka a její sestra. Nabízel mi ji za ženu, ale ona nebyla moc nadšená. Studovala vysokou školu stavební a asi měla jiné plány se svým životem. Nicméně byla sympatická, hezká a neměla zakryté vlasy. Tady musí ženy mít šátek na hlavě. Pobízel i svou ženu, ať si šátek sundá, ta si ho však nechala. Spal jsem u něj dva dny. Říkal, že jeho přátelé čtou knihy od Marxe a chtěli by udělat převrat.

Ptal jsem se, jak je to se sekáním rukou za krádež. Prý to ještě dělají, ale už jen v extrémních případech. Věnoval jsem mu malý nůž a pokračoval do Teheránu. Zde jsem chtěl jenom vyřídit vízum do Pákistánu. Místní hromadnou dopravu jsem nechápal, tak jsem si vzal taxi, které mě zavezlo na ambasádu, kde bylo zavřeno a ještě dva dny mělo být. A tak mě řidič hodil do levného hotelu. Můj jízdu mi slevil z 20 dolarů na 8 a když jsem mu je podal, ještě mi jeden dolar vrátil. Vysvětlil mi, jak se na ambasádu dostanu busem a po svých. Šel jsem si rozměnit dolary na riály. Ve směnárně byl státem regulovaný kurz, tak jsem šel na ulici, kde jsem na černém trhu dostal skoro dvojnásobek. Vekslák stál skoro na každém rohu a poznal jsem je tak, že když jsem šel kolem nich, tak mi nenápadně ukazovali obrovské svazky bankovek, které drželi v ruce.

V Teheránu byla spousta hezkých studentek. Měly šátky jen na zadní části hlavy, aby se neřeklo a slušelo jim to. Byli tady vzdělaní lidé, kterým režim Chomejního zas tak úplně nevyhovoval. Za dva dny jsem šel na ambasádu. Byli tam místní a Holanďan a Francouz. Vyplnili jsme formuláře a po domluvě s Evropany jsem se přestěhoval do jejich hotelu, který byl levnější. Druhý den jsme šli pro víza, ale Francouz měl smůlu. Francouzská vláda vydala zákaz vystavování víz občanům Francie z důvodu nebezpečí v Pákistánu. Všichni jsme měli namířeno do Indie a on musel přes Pákistán letět. Jel jsem pár dnů s Holanďanem. Šetřil ještě víc než já. Jel do Indie na půl roku a táhl těžkou kytaru. Jeli jsme do Esfahánu, starobylého města na hedvábné stezce, kde mají největší náměstí na světě. Má bez pár metrů 9 hektarů. Je zde tisíciletá architektura s krásnými bulváry, zastřešenými mosty, pa-

láci, mešitami a minarety. Byl jsem pozván od party studentů, kteří u řeky grilovali barbecue. Byly mi nabízeny v ulicích drahé ručně tkané koberce. Potkal jsem se s Japonkou Summer, se kterou jsem se seznámil již dříve na svých cestách a s ní jel do Shirazu. Kousek odtud jsou starobylé trosky města Persepolis, kde jsme se seznámili s místní velkou rodinou. Vzali nás na oběd. Mladé holky si doma sundaly šátky a zajímalo je, jaké je to na západě. Chtěly by odejet na studia ven z Íránu. Tancovali jsme u nich, každý něco ukázal z folklóru, já jsem ukázal verbuňk a sklídl úspěch. Spali jsme u jednoho z kluků doma. Měl hezkou sestru. Když nás druhý den vezl na vlak, seděl jsem vedle ní a cítil, jak se o mne schválně opírá a málem jsem se zamiloval.

V Íránu jezdí spousta aut z osmdesátých let, jednotné značky a tvaru Paykan. Íránci koupili od Australanů továrnu na tato auta, rozebrali ji, přestěhovali do Íránu a vyráběli je dalších 30 let v nezměněné podobě. Auta byla omlácená, blatníky a lak se tu taky neřeší, hlavní je, že litr benzínu stojí (nebo tenkrát stál) asi 2,80 korun. Jel jsem dál na severovýchod do pouštního města Yazd. Tady jsem se zdržel asi týden, půjčil jsem si motorku a jel se podívat za město na skálu, ze které byly vidět přírodní věže, na kterých se pohřbívalo tak, že se tělo vyneslo nahoru a nechalo supům. Tady jsem také okusil poprvé v životě extrakt z makovic. Alkohol se tu dá koupit jen na černém trhu za 6 dolarů plechovka, tak se tu místo toho kouří místní produkty. Sedí se v kruhu kolem bombičky, každý má srolovaný list papíru jako dlouhý tenký kornoutek a

odchytávají se výpary z kousku opia, napíchnutého na jehle a zahřátého nad bombičkou. Cítil jsem se po tom velmi vyrovnaně, všechny starosti, co jsem měl v hlavě a tížily mě, byly najednou malichernosti. Seděl jsem v buňce na vrakovišti motocyklů s hlídačem z Balúčistánu a jeho kamarády, nerozuměli jsme si ani slovo, ale splývali jsme v jedné velké pohodě. Majitel vrakoviště mě večer vzal autem na jízdu po nočním městě. Párkrát jsem se za ním ještě stavil během pobytu v Yazdu. Ve městě se mi moc líbilo. Byl tu i příjemný hostel pod zemí, kde přebývali cestovatelé. Štvaly mě jen štěnice v postelích.

Jel jsem dál na východ do Bamu, kde před 4 lety stálo 2 tisíce let staré krásné hliněné město. Po zemětřesení v roce 2004 z něj zůstaly trosky a hromada hlíny. Stavěly se tu zrovna domy vyztužené velkými I profily. Následky zemětřesení byly vidět i v roce 2009. Sem tam pomačkané auto na boku nebo na střeše, zkroucená motorka Royal Enfield Bullet 500cc vedle hotelu, jak mi řekl majitel, byla po Angličanovi, který jel na motorce z Indie domů do Anglie a skončil zde, zasypaly ho trosky. Majitel byl divný, protože mě bez vysvětlení po dvou dnech z hotelu vyhodil. Blížil jsem se do pouště ve východním Íránu. Poušť sahá až stovky kilometrů do Pákistánu a jsou pod ní velká ložiska ropy. Přijel jsem do hraničního města Zahedan, kde jsem přijal pozvání od místního učitele do jeho bytu na jídlo a dýmku míru. Končilo mi měsíční vízum, tak jsem se vydal do Pákistánu.

Napsal Tomáš Strouhal

Z kroniky Ferdinanda Böhma 11

(Dokončení o vesnici Novošice)

Vedle bažantnice leží Panské nivy, kterým se říká Na třetím. Bylo to asi brzo po první světové válce a křepičáci tam tenkrát pracovali a všelijaké věci po Novošicích tam nacházeli, ba i při orání tam na všelicos přišli, jak jsem ten čas od nich to slyšel.

Na pana Jana z Pernštejna mají křepičtí možnost si hodně často vzpomenout, když slyší zvonit velkým zvonek. Ten vyzvání totiž křepickým občanům již od roku 1522, kdy jej obci daroval pan Jan z Pernštejna. Tak dlouho již oznamuje všem pokolením radostné i smutné události z jejich života. Tento zvon Velký má na sobě znak pánů z Pernštejna, totiž zubří hlavu, která má chřípí protažené lýkovou houžví a letopočet MCCCCXXII s nápisem

LETHA+PANIE+M+CCCC+XXII+ TENTO +ZVON+KE+CTI
+A+CHVALE+PANU+BOHU+A+S.+BARTOLOMECI+

Protože tento zvon byl umístěn u starého kostelíka pod kulatým kopcem, kde dnes stojí domek číslo 145, je těžko si představit, jak a kde tam byl umístěn a zavěšen. Byla tam zvonice nebo věž? Nebo byl zavěšen v kamenné

hlásce nad kostelíkem na Kulatém kopci? Kdopak ví.

Kulatý kopec říkáme zrovna na tom kopečku nad číslem 167. Dnes je tam zasázená lípa. My děti jsme si tam hrávaly.

Pan Jan z Pernštejna zemřel roku 1548. Po něm spravovali jeho zděděné statky jeho 3 synové. Jaroslav, Vratislav a Vojtěch. Po třech letech si statky rozdělili. Židlochovskou část panství a v ní tedy i Křepice dostal prostřední syn Vratislav. Špatně hospodařil, žil na veliké noze a svoje panství zadlužil tak, že ho byl nucen prodat. Získal ho jeho největší věřitel Pan Jaroš Ždánský ze Zástřizl a na Buchlově. Ve správním listě o tom vyhotoveném jsou obsaženy všechny prodané vesnice a mezi nimi i „ves Křepice s kostelním podacím, s horami vinohradnickými, zemními a desátky vinohradnickými spravedlivými i s platy vinohradními...“ Tak Křepice dostaly nové pány. Neměly je však dlouho. Pan Jaroš Ždánský ze Zástřizl a na Buchlově dal celé toto Židlochovické panství jako věno své dceři Mandaléně, která se provdala za pana Bedřicha ze Žerotína. Stalo se tak roku 1564. Paní Mandaléna však již za dva roky zemřela. Pochována byla v Židlochovicích. Páni ze Žerotína byli náboženského vyznání českobratrského.

Bedřich ze Žerotína ustanovil na křepickou faru za duchovního správce česko-bratrského kazatele. Byl to asi poslední duchovní v době před Třicetiletou válkou. V té době ovšem katolická fara u nás byla již dávno zrušena, když obyvatelstvo se v době husitských bouří přiklonilo k podobojím. Žerotíni drželi Židlochovské panství déle

než půl století. Je chvályhodné, že se snažili zvýšit hospodářský výnos panství a že jako Čeští bratři nečinili tak nikdy na úkor svých poddaných. V ohledu náboženském byli snášenliví. Pozemkové knihy jejich panství byly založeny roku 1609.

Z kroniky vybrala kronikářka Jaroslava Dobrovolná

Vražedná epidemie cholery v Křepicích v roce 1855

Cholera, velmi nebezpečné infekční onemocnění, se dostala do Evropy z Indie až koncem 20. let 19. století. V roce 1829 se poprvé objevila v Rusku, o rok později v Polsku a v roce 1831 se rozšířila i v Rakousku a Německu.

V následujících letech sužovala tato nemoc prakticky celou Evropu v pravidelně se opakujících pandemiích, které si vyžádaly statisíce mrtvých. Bakterie způsobující onemocnění se v letních měsících šířily prostřednictvím pitné vody znečištěné fekáliemi nebo kontaminovanými potravinami. Po krátké inkubační době trávající jeden až tři dny docházelo u nakažených osob k propuknutí choroby. Onemocnění bývalo zpravidla provázené křečovitými bolestmi břicha, vodnatými průjmy, zvracením. Nakažení lidé ztratili během jednoho dne i více

než 20 litrů vody a na následky celkové dehydratace organismu velmi často umírali. V důsledku velkých bolestí, křečí a úzkostí se na lůžku zmítali a následně ztráceli vědomí. Tělo nemocných bylo velmi pohublé, kůže vrásčitá, oči propadlé, obličej a končetiny ledově studené, vnitřní orgány naopak svíral spalující žár, rty a nehty měli téměř černé, ztráceli hlas, dýchali povrchně, puls měli nehmatný, krev natolik zhoustla, že neproudila ani z otevřených cév.

V letech 1831, 1849 a 1854-1855 se cholera dostala i do českých zemí a nevyhnula se ani Křepicím. První epidemie roku 1831 si zde vyžádala 70 lidských životů z celkem 400 nakažených obyvatel obce, roku 1849 zemřelo 31 lidí.

V letech 1854 a 1855 se cholera dostala do zemí rakouského mocnářství z podunajských knížectví Moldávie a Valašska a postupně se zde šířila. Počátkem srpna 1855 propukla epidemie i v Křepicích. První obětí se dne 6. srpna 1855 stal 67letý domkař Jakub Hanák z domu č. 158, jako příčinu úmrtí měl uvedenu ještě úplavici. O den později umřel 84letý domkař Václav Lízal z domu č. 40, ten již měl v matrice zapsanou jako příčinu úmrtí cholery. Následoval 8. srpna 91letý domkař Jakub Strouhal z domu č. 91. Poté smrtící epidemie

Zeit des Absterbens.		Hausnummer.	Namen des Verstorbenen.	Religion.	Geschlecht.	Lebensalter.	Krankheit und Todesart.
Das Verstorben.	Das Begraben.						
Aug. 17/19	Clubon	14	Josef Ovisek	1.	1.	60	Cholera
Aug. 17/19	Clubon	97	Josef Štěrba	1.	1.	55	Cholera
Aug. 17/19	Clubon	136	Anna Hanák	1.	1.	31	Cholera

Obr. č. 1: Matrika zemřelých Římskokatolického farního úřadu Křepice z let 1784-1858, str. 232

Dne 17. srpna 1855 zemřeli na cholery (tyfus) Josef Ovisek, půlláník z Křepic, dům č. 14 ve věku 60 roků, Josef Štěrba, domkař z Křepic, dům č. 97 ve věku 55 roků, Anna, 31 roků, manželka Jana Minaříka, ševce a podruha z Křepic, dům č. 136. Zemřelé pohřbil 19. srpna místní farář Antonín Vlach (Moravský zemský archiv, Sbírka matrik, signatura 2834 – matrika je přístupná on-line na: www.actapublica.eu).

propukla v Křepicích plnou silou. Nejhorší byl týden od 12. do 19. srpna, během kterého zemřelo 25 nemocných. K poslednímu úmrtí na cholery došlo 2. září 1855. Toho dne zemřela paní Uršula - 61letá vdova po Jiřím Špétovi, domkaři z domu č. 60. Během necelého měsíce zemřely v Křepicích na cholery téměř čtyři desítky obyvatel. Doufejme, že nás podobné epidemie již nikdy nepostihnou.

Pavel Rubeš

Od historie k současnosti

Dovolte mi v tomto a následujících číslech zpravodaje představit společnost Zemos a.s. se sídlem ve Velkých Němčicích. Chtěl bych čtenáře seznámit s historií, současností a nahlédnout do budoucnosti. Důvodem je skutečnost, že naše společnost obhospodařuje půdu, která je součástí zdejšího kraje. Kraje, ve kterém se rodili a umírali naši předkové. Kraje, ve kterém žijeme a jehož půda nás živí.

Aby bylo možné popsat současný stav, je nutno rozdělit pohled do historie na tři části: Velké Němčice, Hustopeče a Žatčany.

K 15. září 1957 bylo v celé republice registrováno 10 736 jednotných zemědělských družstev (JZD).

Velké Němčice - není tedy nic pozoruhodného, že i ve Velkých Němčicích 7.9.1957, na ustavující schůzi družstva dochází k založení družstva, kterého předsedou byl v té době p. Martin Růžička. Do JZD vstoupilo 117 závodů (závod = dřívější zemědělská jednotka, např. rodina). Výměra 672 ha z.p. (zemědělské půdy), soukromě zůstává hospodařit 94 závodů s výměrou 314,5 ha z.p.

Křepice - stejně tak v Křepicích, po dlouhodobém přesvědčování soukromých zemědělců byla svolána ustavující schůze v sobotu 5.10.1957. Téměř 200 křepických soukromých zemědělců se rozhodlo, mezi posledními na okrese, hospodařit společně. Bylo zvoleno první představenstvo, jehož předsedou se stává Jan Jasinek.

Nosislav - k založení družstva dochází v roce 1951. Prvním předsedou je zvolen p. Josef Moučka. Společné hospodaření v JZD bylo započato v roce 1953. K datu 1957 byla obhospodařovaná výměra 150 ha z.p., ale již v roce následujícím pracuje družstvo s 508 ha z.p., v roce 1959 dokonce 1017 ha z.p. s tím, že v roce 1960 se situace ustálila odchodem některých členů na výměře 999 ha.

Žatčany - k ustavující členské schůzi, kterou můžeme považovat jako rozhodující pro založení družstva, došlo 22.2.1950 za účasti 13 členů, předsedou byl zvolen p. Vodák Stanislav. V prvním roce obhospodařovalo družstvo 65 ha z.p. V roce 1957, kdy vlna hromadného přechodu zemědělců do družstev prochází celou republikou, i v Žatčanech vstupuje do družstva dalších 70 nových členů. Mimo družstvo zůstává 13 zemědělců s výměrou 88 ha.

Hustopeče - družstvo bylo založeno v roce 1950 a předsedou zvolen p. Ambra Melichar, JZD postupně v rámci kolektivizace zemědělství získává 693 ha z.p., čítá 210 členů. V 60. letech se nestabilní situace v družstvu zkonsolidovala a v roce 1965 se umístí jako nejlepší na

okrese Břeclav.

Starovice - JZD bylo založeno v roce 1950, na začátku s 25 členy a předsedou p. Adolfem Pavlíčkem, 6.9.1957 vstupuje do družstva poslední soukromý zemědělec. V roce 1959 hospodaří na výměře 684 ha z.p., s počtem závodů 134 a počtem členů 236.

Uherčice - JZD bylo založeno v roce 1957, předsedou byl zvolen p. Emil Kaderka, počet zemědělských závodů 169, členů družstva 177, výměra z.p. 800ha.

Jednotlivá výše zmíněná družstva prochází závažnými problémy, které jsou dány jak nedostatkem základních hospodářských prostředků, tak i chybami ve vedení a organizaci práce. Situace se ale postupně zlepšuje, jsou zakládány první sady a vinice. Zahájeny jsou meliorační práce, což lze považovat za jedno ze zásadních opatření. Dochází ke zvyšování výnosů a k celkovému zlepšení ekonomické situace jednotlivých podniků, to následně umožňuje nákup zařízení pro rozvoj odborných činností - ale ke srovnání jednotlivých činností v rostlinné a živočišné výrobě až později.

V roce 1974 dochází ke sloučení JZD Velké Němčice, Křepice a Nosislav. Ve společném zemědělském závodě pracuje téměř 850 zaměstnanců, kromě zemědělství tvoří významnou část výroby i výroba takzvané přidružená. Její rozvoj se datuje po roce 1980 (výroba radiosoučástek pro Teslu, zámečnická výroba, údržba zeleně pro město Brno atd.). Nové družstvo obdrželo název JZD „Osvobození“.

Podobně vzniká v roce 1975 JZD „Rudé armády“ a to sloučením družstev Hustopeče, Starovice a Uherčice. V této době je hustopečské JZD například největším pěstitelům fenyklu v ČSSR, koncem 70. let je zahájen projekt Laktiform – výroba probiotik (ve spolupráci se švédskou firmou AB Medipharma), silná je výroba živočišná.

V roce 1975 dochází ke sloučení družstev Žatčany, Sokolnice, Telnice a Újezd u Brna, vzniká JZD „Průboj“ Sokolnice, který se mění v roce 1982 na JZD „Československo-kubánského přátelství“ Sokolnice s celkovou výměrou 2.600 ha z.p. Po revolučním období roku 1989 se mění název na Sloučené ZD Sokolnice.

A tak jsme se velmi rychle a zaznamenávající jen hlavní události dostali do období, z něhož je dochováno o něco více. Do období po roce 1989. Přichází k nám svoboda v různých podobách, jednou z nich je i svoboda podnikání, která se více či méně dotýká i hospodaření zemědělského. Část zemědělské půdy je vydána jejich původním majitelům, kteří na ní začínají soukromě hospodařit, na zbytku hospodaří nadále zemědělská družstva. Protože byly v té době výše zmíněné podniky ekonomicky stabilní, podařilo se zachovat jejich rozměr, nedošlo k jejich rozpadu a zániku, jak tomu bylo v jiných okresech. Tehdejší vedení si vytklo jako hlavní cíl vyrovnání se s oprávněními

osobami, připravit se na transformaci a tak se připravit na další rozvoj podniků.

Tento stav přetrvává do roku 1992, kdy dochází k první vlně transformace a vzniká Zemědělské družstvo Velké Němčice. V roce 1995 v rámci druhé transformační vlny vzniká z části tohoto podniku ZOD Velké Němčice a současně z druhé části ZEMOS akciová společnost. Téměř souběžně prochází stejnou etapou vývoje i JZD Hustopeče, kdy po dvojí vlně transformace vznikají ZVOD Hustopeče a ZVOS Hustopeče, a.s. Členské podíly jsou nahrazeny listinnými akciemi. Ze společného ZD Sokolnice naopak vystupují v roce 1993 Žatčany, vzniká samostatné ZD Žatčany s výměrou 765 ha. Dalším vývojem svoji výměru rozšířilo na 920 ha.

Pro zajištění stability podniku hledalo ZD Žatčany silného ekonomického partnera. Tím se stalo ZZN Pomoraví a.s., které vykupuje majetkové podíly družstva a stává se v roce 2007 majoritním vlastníkem ZD Žatčany. Do společnosti ZVOS a.s. a ZEMOS a.s. vstupuje kapitálově v roce 2008 AGROFERT Holding a.s. prostřednictvím společnosti ZZN Pomoraví a.s. Znamená to, že od jednotlivých majitelů akcií tyto vykupuje za tržní cenu, která odpovídá v té době tržní hodnotě podniku samotného. 100% vlastníkem se tedy stává ZZN Pomoraví a.s., který si těmito akvizicemi snaží zajistit jistotu suroviny pro své mlýny a výroby krmných směsí pro hospodářská zvířata. Postupně dochází k naplňování hesla: „Od vidlí až po vidličku“.

V roce 2009 dochází v rámci projektu vnitrostátní fúze ke spojení společností ZEMOS a.s. V. Němčice a ZVOS Hustopeče a.s., které do té doby hospodařily vedle sebe jako sousedé. Právním nástupcem se stává společnost ZVOS Hustopeče a.s., který se přejmenoval na ZEMOS a.s.

se sídlem ve Velkých Němčicích. Následně dochází k organizačnímu propojení se společností ZD Žatčany a.s., jež je řízena ZEMOSEm. Novým vlastníkem všech tří společností se stává NAVOS a.s. Kroměříž, člen skupiny Agrofert Holding a.s., který se sloučil v roce 2011 se společností ZZN Pomoraví a.s. a stal se jejím právním nástupcem.

V roce 2010 dochází rozhodnutím majoritního vlastníka k odštěpení úseků ovocných sadů a vinic. Tím vznikají dvě samostatné společnosti Sady Velké Němčice s.r.o. a Vinice Hustopeče s.r.o. Vinice jsou následně v roce 2011 prodány společnosti ZNOVÍN Znojmo a.s. Stejně tak chov prasat, který se podařilo zachovat již pouze ve středisku Nosislav, je pronajat a přičleněn do společnosti JAVE PORK a.s., kam patří také výkrm vepřů provozovaný na bývalém Jave a bioplynová stanice tamtéž. Důvodem těchto změn je zúžení specializace na čistě rostlinnou výrobu – ZD Žatčany a.s. a výrobu živočišnou, zastoupenou chovem skotu s tržní produkcí mléka, včetně polní rostlinné výroby – ZEMOS a.s. Obě společnosti k dnešnímu dni obhospodařují 5032 ha z.p., chov skotu čítá 2800 ks, to vše s počtem zaměstnanců 96.

Toto je stav roku 2014. Zdá se to složité? Ono to také určitě v některých obdobích složité bylo, ale výsledkem je dobře fungující a prosperující firma. V příštím čísle zpravodaje se čtenáři dozví více zajímavostí o tom, jaká byla živočišná výroba před lety, jaká je dnes, jak máme v plánu se o hospodářská zvířata starat v nejbližší budoucnosti. Zkrátka, příště o kravičkách.

Předseda představenstva ZEMOS a.s.
Velké Němčice a ZD Žatčany a.s.,
Ing. Zdeněk Horák

Místní lidová knihovna

V březnu, Měsíci knihy a čtenářů, navštívily knihovnu na besedách všechny děti mateřské školy.

Školáci ZŠ Křepice v počtu 15 dětí a p. uč. Procházkové a kronikářky J. Dobrovolné a knihovnice pátrali ze 4.4. na 5.4. na Noci s Andersenem s komisařem Vrtápkou po historii domu čp. 47. a čp. 29. Pátrání do minulosti je bavilo. Dále zjistili mnoho zajímavostí o našem spoluobčanovi Ferdinandu Böhmovi, naslouchali textům z jeho kronik a nestačili se divit širokému záběru jeho aktivit.

Vše si zaznamenali do svých nočních deníčků a z nejlepších zápisů jsme pro knihovnu vytvořili jejich kopii, ke které se můžeme vrátet a

postupně ji doplňovat. Seznámili se s několika šiframi, bavili se luštěním, hrami i čtením. Nejvíce se jim zamlouvalo spaní mezi knihami. Tedy, moc toho nenaspali, ale ty zážitky...

V dubnu navštívili knihovnu naši prvňáčci se svou p. uč. Musilovou a svými rodiči, aby nám všem na Slavnosti slabikáře předvedli jak jsou šikovni a že abeceda je jejich kamarád. Po nalezení pokladu byli knihovnicí pasováni na čtenáře knihovny a zdarma obdrželi svou první čtenářskou průkazku.

Poslední velkou akcí knihovny pro veřejnost bylo ve spolupráci s Obcí uskutečnění putovní výstavy Královna Dagmar-česká princezna, kterou

nám nabídlo české velvyslanectví v Dánsku. Výstava byla instalována v nově opraveném Spolkovém domě a navštívili ji 80 návštěvníků, mezi nimi žáci ZŠ Křepice a ZŠ Židlochovice.

Výměnný fond je od 20. května nový, starý budeme do září postupně stahovat.

WWW katalog je po mnoha úpravách k dispozici na

stránkách knihovny www.knihovnakrepice.webk.cz, kde je pod On-line katalogem.

Prázdninový provoz: O prázdninách bude pro veřejnost knihovna otevřena pouze v pondělí od 16.30-19.30 hodin.

Knihovnice Božena Dvořáková

Poděkování

Dne 31.5.2014 pořádalo Mateřské centrum Klubíčko, Mateřská škola a Sbor dobrovolných hasičů Den dětí s názvem Pohádková cesta. Touto cestou chceme poděkovat organizacím za tento velkolepý zážitek. Děti si odnesly nejen spoustu dárků, ale i úžasné zážitky, které na „cestě“ prožily společně s Mankou, Bob a Bobkem, Shrekem, vílou, čerty a spoustou dalších pohádkových postav.

Za všechny zúčastněné rodiče i děti si tedy dovoluujeme poděkovat za neobyčejný Den dětí.

maminky z Křepic

Tak jako loni, tak i letos nám v květnu zahrádkáři z Křepic udělali radost. Uspořádali pro nás všechny, nejenom pro zahrádkáře, zájezd na Florii Kroměříž na jarní prodejní výstavu. Jen jsme vstoupili na výstaviště, hned jsme se rozprchlí a hurá na nákupy. Stánek tam mělo také „Řempe“, kde mělo velké slevy všech pomůcek do domácnosti i do zahrady: nůžky, pilky a podobně potřebné věci.

Nakoupili jsme stromky, keře, přísady, květiny a také cibule lilií, mečíků, tulipánů a všeho možného. Nejedna z nás si také koupil čápa k bazénu do zahrady, který nám bude připomínat krásný čas prožitý v pěkném prostředí plné zeleně a květin, na chvíle strávené v krásné Kroměříži.

Ještě jednou děkujeme křepickým zahrádkářům za hezký den, že na nás ostatní občany Křepic nezapomínají a dělají nám tímto velkou radost!

Velké díky – nejenom za nás.

Jana a Mirek Ježkovi

Poděkování našim hasičům

Dne 8.3.2014 hořelo v čísle popisném 311 (Kelblovi). Požár zpozorovali sousedé M. a J. Rouzkovi a F. Vintrlík. Začali oheň hasit a přivolali hasiče. Děkujeme jim za pomoc při prvotním hašení a přivolání hasičů. Dobrovolným hasičům v Křepicích děkujeme za dohašení požáru a za veškeré práce, které provedli před příjezdem profesionálních hasičů, aby zabránili dalšímu šíření ohně.

Kelblovi.

Křepice třídí o polovinu více plastu

Milí čtenáři,

svoz odpadů přímo od domu se ukázal jako dobrá volba. Nejen, že je třídění odpadů pohodlnější, je také efektivnější. Srovnáme-li letošní rok s rokem předchozím, dospějeme k závěru, že se vytrídilo přibližně o polovinu více plastu. Za období leden-květen minulého roku se vytrídilo celkem 5290 kg plastu. V letošním roce se za stejné období hodnotilo celkem 7730 kg vytríděného plastu. Jelikož nás hlavní „plastová“ sezóna teprve ještě čeká, je to parádní výsledek.

Proč máme z nárůstu tříděného odpadu radost? Důvody jsou dva:

- vytríděný odpad se recykluje (znovu se použije jako surovina),
- je za něj odměna od autorizované obalové společnosti.

Věděli jste, že se z recyklovaného plastu vyrábí např. koberce, výplně do bund a spacáků, interiéry aut, že z recyklovaného papíru se vyrábí obaly na vajíčka, toaletní papír, noviny a že z krabic od mléka nebo džusu se vyrábí stavební desky? Pokud vás zajímá, jak se to dělá, podívejte se na <http://www.jaktridit.cz> sekce „Foto a video“ – videogalerie. Na těchto stránkách najdete spoustu zajímavých videí o odpadech a jejich využití. Stojí to za to!

Za vytríděný odpad obec dostává zaplacen. Spousta lidí si myslí, že vytríděním dvojnásobného množství odpadů obec získá dvojnásobnou odměnu. Omyl! Ve skutečnosti je to tak, že vytríděním dvojnásobného množství odpadů je možné získat až trojnásobnou odměnu. Pokud občan za rok vytrídí v průměru do 27 kg odpadů, odměna za tunu plastu bude činit 4030 Kč. Pokud ale občan za rok v průměru vytrídí více jak 34 kg odpadů, odměna za tunu plastu bude činit 5757 Kč. Přičteme-li všechny možné bonusy za plné pytle, pošlapané PET lahve atd. je to ještě zajímavější.

Další možností jak ušetřit peníze je přistavovat k výsypu jen plné popelnice netříditelného odpadu. Většina zodpovědně třídících občanů přistavuje popelnice k výsypu jednou za měsíc nebo i jednou za dva měsíce. Možná Vás napadlo, že to musí být pěkně cítit, ale není. Když se třídí bio odpad, jako jsou slupky od brambor, od banánu atd. nemá v popelnici co zapáchat. Věřte nebo ne, když se chce, všechno jde. Děkujeme, že chcete třídít odpady!

S pozdravem
Ing. Radek Staňka

Neplatíte za vzduch!

Za výsyp každé nádoby
se platí, jako by byla plná!

Činnost obecní rady ve 2. čtvrtletí 2014

69. schůze rady obce ze dne 18.3.2014

Rada schválila: aktualizovaný odpisový plán obce, přidělení a prodej dlažby na opravu chodníků.

70. schůze rady obce rozšířená o členy zastupitelstva ze dne 2.4.2014

Rada schválila: žádost mateřské školy o přesun zlepšeného hospodářského výsledku za rok 2013 do rezervního fondu, povolení akce pálení čarodějnic MC Klubíčko, poskytnutí zálohy TJ Sokol na provoz, žádosti TJ Sokol o pořádání tradičních bartolomějských hodů 23.-25.8.2014 a májové zábavy 17.5.2014, příspěvek na kroje na májovou zábavu, rozpočtové opatření č.1/2014, dodatek č.2 ke smlouvě o nájmu a pronájmu nebytových prostor s Českou poštou, s.p., vybudování předzahrádky u Restaurace Na Růžku.

71. schůze rady obce ze dne 16.4.2014

Rada schválila: provedení vodovodní přípojky na p.č. 718/1, příspěvek na činnost v roce 2014 a nákup pohonných hmot na sečení trávy kynologům, prodloužení pronájmu obecního bytu č.p. 29, příspěvek na činnost v roce 2014 MC Klubíčko, žádosti MC Klubíčko na pořádání akce rozlučkový táborák 27.6.2014 za poštou a babské hody 18.10.2014 včetně příspěvku na hudbu, dočasné uzavření chodníku u č.p. 35 po dobu trvání stavby RD, uzavření

smlouvy s p. K. Šabatou na prodloužení místního rozhlasu v ulici Na Objíždce.

72. schůze rady obce ze dne 14.5.2014

Rada schválila: podepsání smlouvy č. 493140099 s firmou Atlas CONSULTING spol. s r.o. na dodávku programového vybavení CODEXIS, příspěvek na den dětí – pohádkovou cestu pořádanou MC Klubíčko a MŠ Křepice, rozpočtové opatření č.3/2014, zábor veřejného prostranství na předzahrádky u restaurací Obecní dům a Na Růžku, vyvěšení záměru na pronájem pozemků, zrušení výběrového řízení na veřejnou zakázku na akci Centrum pro vzdělávání a volnočasové aktivity a vyhlášení nového .

73. schůze rady obce rozšířená o členy zastupitelstva ze dne 28.5.2014

Rada schválila: provedení vodovodní přípojky k č.p. 22 včetně protlaku pod vozovkou. Rada ustanovila výběrovou komisi pro výběr dodavatele na akci Centrum pro vzdělávání a volnočasové aktivity.

74. schůze rady obce ze dne 11.6.2014

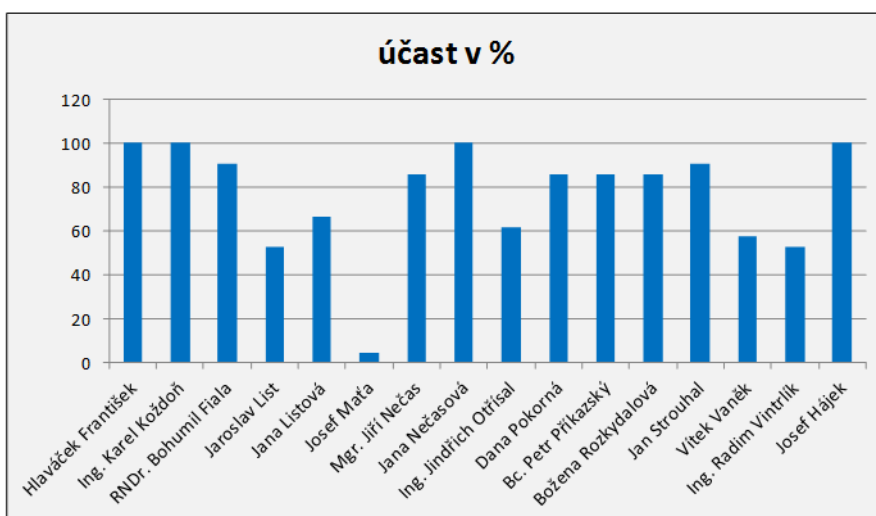
Rada schválila: podepsání smlouvy na provedení podlahy na obecním úřadě s firmou KB komplet servis s.r.o.

Ing. Karel Koždoň
místostarosta

Účast zastupitelů obce na schůzích a zasedáních

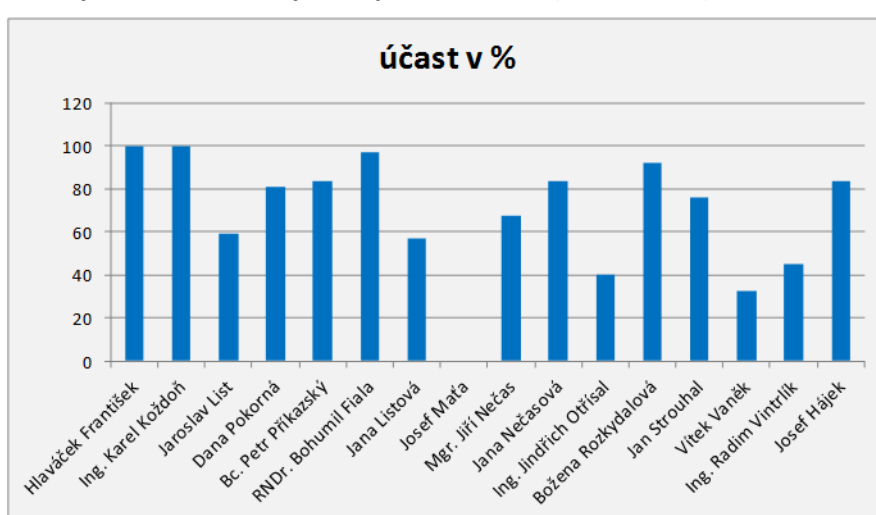
Zasedání zastupitelstva obce (21 zasedání)

Jméno	Účast	%
Hlaváček František	21	100
Ing. Karel Koždoň	21	100
RNDr. Bohumil Fiala	19	90
Jaroslav List	11	52
Jana Listová	14	67
Josef Maťa	1	5
Mgr. Jiří Nečas	18	86
Jana Nečasová	21	100
Ing. Jindřich Otřísal	13	62
Dana Pokorná	18	86
Bc. Petr Příkazský	18	86
Božena Rozkydalová	18	86
Jan Strouhal	19	90
Vítek Vaněk	12	57
Ing. Radim Vintrlík	11	52
Josef Hájek	3	100

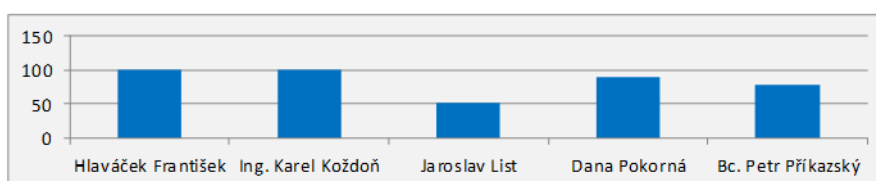
Zasedání rady rozšířené o členy zastupitelstva obce (37 zasedání)

Jméno	Účast	%
Hlaváček František	37	100
Ing. Karel Koždoň	37	100
Jaroslav List	22	59
Dana Pokorná	30	81
Bc. Petr Příkazský	31	84
RNDr. Bohumil Fiala	36	97
Jana Listová	21	57
Josef Maťa	0	0
Mgr. Jiří Nečas	25	68
Jana Nečasová	31	84
Ing. Jindřich Otřísal	15	41
Božena Rozkydalová	34	92
Jan Strouhal	28	76
Vítek Vaněk	12	32
Ing. Radim Vintrlík	14	45
Josef Hájek	5	83

Zasedání rady obce (36 zasedání)

Jméno	Účast	%
Hlaváček František	36	100
Ing. Karel Koždoň	36	100
Jaroslav List	19	53
Dana Pokorná	32	89
Bc. Petr Příkazský	28	78

Kulturní kalendář

- 28. 6. MYSLIVECKÁ NOC
- 6. 7. POUŤ U SVATÉ
- 23. – 25. 8. BARTOLOMĚJSKÉ HODY
- 4.10. BESEDA S DŮCHODCI
- 18.10. BABSKÉ HODY

Obrazová kronika

Jak se žije lidem s postižením—základní škola

Jak se žije lidem s postižením—základní škola

Oslava svátku maminek—mateřská škola

Dopravní výchova—mateřská škola

Pálení čarodějnic—MC Klubíčko

Pálení čarodějnic—MC Klubíčko

Vydává Obecní úřad Křepice, PSČ 691 65. Evidenční číslo MK ČR E 10225. Vychází čtvrtletně nákladem 430 výtisků, zdarma. Redakční rada: František Hlaváček, RNDr. Bohumil Fiala, Ing. Karel Koždoň, Mgr. Marcela Fialová, Jana Kelblová, Ivana Strouhalová, Dana Pokorná. V Křepicích 30. června 2014, číslo 2/2014. Příspěvky nejsou redakčně upravovány. Za obsah odpovídá starosta František Hlaváček. Neprošlo jazykovou úpravou. E-mail: obec@krepice.cz. Uzávěrka příštího čísla bude 10. září 2014

Oslava Dne dětí

